

Predmet C-77/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

13. veljače 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Court of Appeal (Irska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

21. siječnja 2020.

Žalitelj:

K. M.

Druga stranka u žalbenom postupku:

The Director of Public Prosecutions

COURT OF APPEAL (ŽALBENI SUD)

[omissis]

IZMEĐU

**THE PEOPLE AT THE SUIT OF THE DIRECTOR OF PUBLIC
PROSECUTIONS**

DRUGA STRANKA U ŽALBENOM POSTUPKU

I

K. M.

ŽALITELJ

ODLUKA OD 21. SIJEČNJA 2020.

KOJOM SE UPUĆUJE ZAHTJEV ZA PRETHODNU ODLUKU

SUDU EUROPSKE UNIJE U SKLADU S

ČLANKOM 267. UGOVORA

Žalba koju je žalitelj danas podnio ovom sudu protiv visine kazne koju mu je 27. srpnja 2015. izrekao Cork Circuit Criminal Court (Okružni kazneni sud u Corku) nakon što ga je 16. lipnja 2015. porota osudila za kazneno djelo držanja, na morskom ribarskom plovilu unutar isključivog državnog ribarstvenog područja (tj. države Irske), opreme zabranjene člankom 32. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) broj 850/98 protivno Statutory Instrumentu No. 197/2013.) (Zakonski instrument br. 197/2013) (također poznatom kao Uredbe o morskom ribarstvu (Tehničke mjere) iz 2013. suprotno odjeljku 14. Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Acta 2006 (Zakon o morskom ribarstvu i pomorskoj nadležnosti iz 2006.)

Nakon uvida u žalbu i zapisnik postupka pred prvostupanjskim sudom kao i podneske stranaka

Nakon saslušanja žaliteljeva zastupnika i zastupnika Direktora of Public (predsjednika Državnog odvjetništva)

SUD JE ODLUČIO UPUTITI PRETHODNO PITANJE Sudu Europske unije u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije kako je izloženo u navedenom zahtjevu za prethodnu odluku od 21. siječnja 2020., navedeno u točki 47. navedenog zahtjeva i od Suda zatražiti donošenje prethodne odluke o tom pitanju

ODLUČENO JE da se daljnje razmatranje navedene žalbe odgađa do donošenja prethodne odluke Suda o navedenom pitanju

[*omissis*]

TAJNIK COURTA OF APPEAL (ŽALBENOG SUDA)

[*omissis*]

[orig. str. 2.] Stranke u postupku:

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku proizlazi iz žalbe protiv visine kazne izrečene u kaznenom postupku, podnesene sudu koji je uputio zahtjev.
- 2 Tuženik u prvostupanjskom postupku i žalitelj u postupku pred sudom koji je uputio zahtjev je g. **K. M.**, nizozemski državljanin, čija je izabrana adresa za dostavu u Irskoj [*omissis*].
- 3 Tužitelj u prvostupanjskom postupku i druga stranka u žalbenom postupku pred sudom koji je uputio zahtjev je **Director of Public Prosecutions** (Predsjednik državnog odvjetništva, u daljnjem tekstu: DPP), koji postupak vodi u ime naroda Irske. [*omissis*]

- 4 Iz praktičnih razloga na tuženika/žalitelja nadalje će se upućivati jednostavno kao na „žalitelja”, a na tužitelja/dругu stranku u žalbenom postupku nadalje će se upućivati kao na „drugu stranku u žalbenom postupku”.

Predmet spora i relevantna utvrđenja

- 5 Spor koji je doveo do ovog zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi iz žalbe protiv visine kazne koju je Cork Circuit Criminal Court (Okružni kazneni sud u Corku) 27. srpnja 2015. izrekao žalitelju nakon što ga je 16. lipnja 2015. porota osudila za kazneno djelo držanja, na morskom ribarskom plovilu unutar isključivog državnog ribarstvenog područja (tj. države Irske) opreme zabranjene člankom 32. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) broj 850/98 protivno Statutory Instrumentu No 197/2013 (Zakonski instrument br. 197/2013) (također poznatom kao Uredbe o morskom ribarstvu (Tehničke mjere) iz 2013.) suprotno odjeljku 14. Zakona o morskom ribarstvu i pomorskoj nadležnosti iz 2006.
- 6 Kazneno djelo navedeno u optužnici sastojalo se u tome da je žalitelj 11. veljače 2015. bio zapovjednik ribarskog plovila registriranog u Ujedinjenoj Kraljevini, kojom prilikom je navedeno plovilo bilo opremljeno za automatsko razvrstavanje po veličini haringi, skuša ili šaruna i kojom prilikom ta oprema nije bila ugrađena ili smještena na način da bi se osiguralo trenutno zamrzavanje ili sprječavanje vraćanja morskih organizama u more.
- 7 Kazna izrečena na temelju osude žalitelja sastojala se od novčane kazne u iznosu od 500 eura, oduzimanja ulova procijenjenog na 344 000 eura i oduzimanja ribolovnog alata procijenjenog na 55 000 eura. **[orig. str. 3.]**
- 8 Žalba protiv visine kazne fokusirala se na oduzimanje ulova i alata, a ne na novčanu kaznu.
- 9 Na suđenju žalitelju dokazano je da protupravno postupanje koje je dovelo do osude žalitelja i izricanja kazne protiv koje je podnesena žalba proizlazi iz sljedećeg.
- 10 Na sudu je dokazano da je žalitelj, kao što je navedeno, bio zapovjednik predmetnog ribarskog plovila registriranog u Ujedinjenoj Kraljevini. Dana 11. veljače 2015., na moru unutar irskog Isključivog gospodarskog pojasa (u daljnjem tekstu: EEZ) to plovilo presrelo je plovilo Irske mornarice, LE Samuel Beckett, koje je patroliralo u okviru obveze zaštite morskog ribarstva. Zapovjednik LE Samuela Becketta odlučio je izvršiti nasumični ukrcaj i pregled ribarskog plovila. Dokazano je da ta odluka nije potaknuta sumnjom da se ribarsko plovilo bavi nezakonitom aktivnosti. Tako je odlučeno jednostavno zato što ranije na tom plovilu nije izvršen ukrcaj i pregled dok je djelovalo u irskom EEZ-u. Nakon što se osoblje Irske mornarice ukrcalo na ribarsko plovilo, utvrđeno je da je na tom plovilu ugrađen uređaj za razvrstavanje i da je postojao ispust iz tog uređaja za razvrstavanje i prostora za ručno razvrstavanje u sabirni prostor koji se praznio u drugi sabirni prostor koji je mogao biti ispražnjen u more. S obzirom na način na

koji je oprema bila postavljena, uključujući činjenicu da na tom ribarskom plovilu nije bila ugrađena ili smještena na način koji bi osigurao trenutno zamrzavanje ulova ili sprječavanje povrata ulova u more, mornaričko osoblje posumnjalo je da je ribarsko plovilo obavljalo zabranjenu aktivnost poznatu kao „precizno razvrstavanje” koje uključuje odabir najbolje ribe iz ulova i odbacivanje ostatka natrag u more.

- 11 Mornaričko osoblje upozorilo je žalitelja da nije obvezan ništa iskazivati osim ako to ne želi, ali da će sve što je iskazao biti pisano zabilježeno i može poslužiti kao dokaz. Kada je ispitan o radu uređaja za razvrstavanje, žalitelj je ustvrdio da plovilo nije obavljalo „precizno razvrstavanje”. Žalitelj je kasnije zadržan, a ribarskom plovilu je naloženo da se uputi u Luku Cork. Kad je stiglo u Luku Cork, plovilo je predano An Gardi Síocháin.
- 12 Žalitelja je druga stranka u žalbenom postupku kasnije optužila za kazneno djelo za koje je osuđen i za koje mu je izrečena kazna koja je predmet žalbe. Dopušteno mu je ostati **[orig. str. 4.]** na slobodi, iako u sustavu jamčevine, prije i za vrijeme suđenja. Ribarsko plovilo je bilo pušteno i bilo mu je dopušteno otići iz Corca nakon polaganja gotovinske obveznice u iznosu od 350 000 eura.
- 13 Nakon što je Cork Circuit Criminal Court (Okružni kazneni sud u Corku) osudio žalitelja i izrekao mu kaznu, on je Courtu of Appeal (Žalbenom sudu) podnio žalbu i protiv osude i protiv visine izrečene kazne. Nije uspio sa žalbom protiv osude i to je predmet presude Courta of Appeal (Žalbenog suda), *[omissis]* donesene 11. listopada 2018. Potom je uslijedila žalba protiv visine kazne i u kontekstu postupanja po toj žalbi pojavila se potreba za predmetnim zahtjevom za prethodnu odluku.
- 14 Jedini dokaz koji je iznesen na saslušanju za izricanje kazne, koje je održano pred istim sucem koji je predsjedao na suđenju, bio je sažetak ključnih činjenica koji je iznio službenik za zaštitu morskog ribarstva. One nisu osporene. Nije bilo dokaza o bilo kakvoj prethodnoj osuđivanosti. Žalitelj nije dao iskaz na saslušanju za izricanje kazne iako ga je bio ovlašten dati ako je htio. Nisu pruženi nikakvi dokazi u pogledu sredstava žalitelja ili vlasnika ribarskog plovila.
- 15 *[omissis]*.

Pravni okvir središnjeg problema

- 16 Profesionalni morski ribolov u irskom nacionalnom pravu uređen je dijelom XIII. Fisheries (Consolidation) Acta 1959 (Konsolidirani zakon o ribarstvu iz 1959., u daljnjem tekstu: Zakon iz 1959.). Taj propis donesen je prije pristupanja Irske tadašnjoj EEZ 1972. Međutim, nakon navedenog irskog pristupanja, kada se na nju počela primjenjivati Common Fisheries Policy (CFP) (Zajednička ribarstvena politika, ZRP) u nastanku, koju je 1970. uspostavilo šest izvornih članica EEZ-a, koja je prvotno uvedena Uredbom Vijeća 2141/70, a kako je ZRP postao sve

složeniji i sofisticiraniji, Zakon iz 1959. postupno je izmijenjen kako bi se uzelo u obzir ZRP i sve opsežnije i složenije europsko pravo na kojem se on temelji.

- 17 Kad je EZ 1976. proširila granice svojeg ribolovnog područja s 12 na 200 nautičkih milja, to je potaknulo donošenje Fisheries (Amendment) Acta 1978 (Zakon o ribarstvu (izmjene) iz 1978.) kojim je, da bi se to uzelo u obzir, izmijenjen Zakon iz 1959. te su daljnje izmjene Zakona iz 1959. izvršene donošenjem Fisheries (Amendment) Acts (Zakon o ribarstvu (izmjene)) iz 1983., 1994., 1997., 2001. i 2003. [**orig. str. 5.**]
- 18 Međutim, do 2006. je utvrđeno da je irski pravni okvir za morsko ribarstvo postao zastario i nezgrapno tako da mu je bio potreban znatan preustroj. Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act 2006 (Zakon o morskom ribarstvu i pomorskoj nadležnosti iz 2006., u daljnjem tekstu: Zakon iz 2006.) dijelom je donesen iz tog razloga i znatno je izmijenio dio XIII. Zakona iz 1959. Iako Zakon iz 2006. nije uređivao samo morsko ribarstvo, cijeli dio 2. tog zakona, koji je sadržavao 75 pojedinačnih odjeljaka u šest poglavlja, posvećen je morskom ribarstvu.
- 19 Odjeljak 28. Zakona iz 2006., koji se nalazi u dijelu 2., poglavlju 4. (pod nazivom *Pitanja povezana s ribarstvenim kaznenim djelima, postupak, oduzimanje*) instrumenta, uređuje sankcije i oduzimanje za određena ribarstvena kaznena djela. - vidjeti Prilog 2. Kaznena djela sadržana u odjeljku navedena su u odjeljku 28 stavku 1. i nesporno je da je kazneno djelo za koje je žalitelj osuđen obuhvaćeno odjeljkom 28 stavkom 1. točkom (a) s obzirom na to da se radi o kaznenom djelu iz poglavlja 2. navedenom u tablici 1.
- 20 U vrijeme donošenja Zakona iz 2006. ZRP se oslanjao na mnoštvo propisa europskog prava što je i dalje slučaj. Njegov velik dio uvijek se odnosio i odnosi se na određene aspekte politike kao što je određivanje ribarstvenih područja, mjere za očuvanje i određivanje kvota za određene vrste, uređivanje modaliteta morskog ribolova, određivanje specifikacija za plovila i njihove ribolovne alate, određivanje dokumenata koje trebaju imati ribari i njihovih obveza o izvještavanju kao i propisivanje smještaja, prijevoza, obrade i stavljanja ulova na tržište. Konkretni primjer koji se izravno odnosi na pitanje progona zbog kojeg je podnesena ova žalba je Uredba Vijeća (EZ) br. 850/1998, čiji članak 32. nameće ograničenja korištenja automatske opreme za razvrstavanje - vidjeti Prilog 3. Međutim, u srži svake uzastopne verzije ZRP-a je Uredba Vijeća, poznata kao „Uredba o kontroli” koja predviđa sustav kontrole Zajednice za osiguranje sukladnosti s pravilima ZRP-a.
- 21 U vrijeme donošenja Zakona iz 2006., Uredba o kontroli tada na snazi bila je Uredba Vijeća (EEZ) br. 2847/93. Glava VIII. tog instrumenta uređivala je „Mjere koje se poduzimaju u slučaju nepoštivanja propisa koji su na snazi” i sastojala se od članaka 31. do 34. Za spor koji je predmet ovog zahtjeva za prethodnu odluku relevantno je da je članak 31. Uredbe br. 2847/93 predviđao, u stavicima 1., 2. i 3., kako slijedi: [**orig. str. 6.**]

„1. Države članice osiguravaju poduzimanje odgovarajućih mjera, uključujući upravne i kaznene postupke u skladu s nacionalnim pravom, protiv fizičkih ili pravnih osoba odgovornih za nepoštivanje zajedničke ribarstvene politike, posebice nakon provedenog nadzora ili pregleda poduzetog u skladu s ovom uredbom.

2. Postupci pokrenuti u skladu sa stavkom 1. moraju omogućiti, u skladu s relevantnim odredbama nacionalnog prava, da odgovornima bude uskraćena ekonomska korist od prekršaja ili takve da njihov učinak bude proporcionalan težini prekršaja, odvrćući od ponovnog počinjenja prekršaja iste vrste.

3. Sankcije koje proizlaze iz postupaka navedenih u stavku 2., ovisno o težini prekršaja, mogu uključivati:

- novčane kazne,
- zapljenu zabranjenog ribolovnog alata i ulova,
- zapljenu plovila,
- privremenu imobilizaciju plovila,
- privremeno oduzimanje povlastice,
- oduzimanje povlastice.”

22 Nakon donošenja Zakona iz 2006., Uredba Vijeća (EEZ) br. 2847/93 stavljena je izvan snage i zamijenjena novom Uredbom o kontroli, to jest Uredbom Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009.

23 Glava VIII. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1224/2009, pod naslovom IZVRŠENJE, sadržava članke 89. do 93. Članak 89. relevantan je za spor iz kojeg je proizašao zahtjev za prethodnu odluku. On nosi podnaslov „Mjere za osiguranje sukladnosti s pravilima” i predviđa, u stavcima 1., 2. i 3., kako slijedi:

„1. Države članice osiguravaju sustavno poduzimanje odgovarajućih mjera, između ostalog i upravnih i kaznenih postupaka u skladu s nacionalnim pravom, protiv fizičkih ili pravnih osoba za koje se sumnja da su prekršile neko od pravila zajedničke ribarstvene politike.

2. Ukupna visina sankcija i prateće sankcije određuju se u skladu s odgovarajućim odredbama nacionalnoga prava, i to tako da osiguraju da osobama odgovornim za prekršaj bude uskraćena ekonomska korist koja proizlazi iz prekršaja ne dovodeći pri tom u pitanje **[orig. str. 7.]** njihovo legitimno pravo obavljanja svoje profesije. Te sankcije moraju biti i takve da njihov učinak bude razmjern težini prekršaja te da tako odvrću od ponovnog počinjenja prekršaja iste vrste.

3. Države članice mogu primjenjivati sustav po kojem je kazna razmjerna prihodu pravne osobe ili ostvarenoj ili predviđenoj financijskoj koristi od počinjena prekršaja.”
- 24 Članak 90. predviđa sankcije za teške prekršaje. Druga stranka u žalbenom postupku tvrdila je da se može smatrati da vrsta prekršaja koju je počinio žalitelj predstavlja ozbiljnu povredu kako je definirana u uredbi. Našu pozornost privukla je činjenica da članak 90. započinje naglašavajući činjenicu da prekršaje koji se njime utvrđuju (u točkama a), b) i c)) treba sagledavati „[uz] aktivnosti iz članka 42. Uredbe (EZ) br. 1005/2008”.
- 25 Članak 42. Uredbe (EZ) br. 1005/2008 predviđa, pod naslovom „Teški prekršaji”:
- „1. Za potrebe ove Uredbe, teški prekršaj znači:
- a) aktivnosti koje se smatraju ribolovom NNN u skladu s kriterijima navedenima u članku 3.;
 - b) [...];
 - c) [...].
2. O težini prekršaja odlučuje nadležno tijelo države članice uzimajući u obzir kriterije navedene u članku 3. stavku 2.”
- (Ribolov NNN znači nezakoniti, neprijavljeni i neregulirani ribolov)
- 26 Ako pogledamo članak 3. iste Uredbe, iz stavka 1. točke (e) vidimo da se smatra da se ribarsko plovilo bavi „ribolovom NNN” ako se dokaže da je, suprotno mjerama za očuvanje i upravljanje koje se primjenjuju na dotičnom ribolovnom području „... koristilo zabranjeni ribolovni alat ili alat koji ne ispunjava propisane zahtjeve...”
- 27 Nadalje navodimo da članak 90. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1224/2009 predviđa da se fizička osoba kažnjava učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim upravnim sankcijama, u skladu s različitim sankcijama i mjerama predviđenim u poglavlju IX. Uredbe (EZ) br. 1005/2008.
- 28 Nadalje, članak 90. stavak 3. predviđa da sankcija ima stvarni odvraćajući učinak i koja je, prema potrebi, određena prema vrijednosti proizvoda ribarstva dobivenih **[orig. str. 8.]** počinjenjem teškog prekršaja čime se, prema podnesku žalitelja, postavlja maksimalni kriterij za sankciju, koja se mora fokusirati na vrijednost ulova ostvarenog kršenjem sustava kontrole (a ne vrijednosti alata).
- 29 Članak 90. stavak 5. predviđa da se mogu upotrijebiti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće kaznene sankcije.

- 30 Do vremena žaliteljevog progona, osude i izricanja kazne, nije bilo značajnih izmjena Zakona iz 2006., posebice izmjena odjeljka 28., koje bi bile posljedica izmjena ZRP-a provedenih Uredbom Vijeća (EZ) br. 1224/2009.

Središnji problem

- 31 Središnji problem zbog kojeg je potreban zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na to je li odjeljak 28. stavak 5. točka (b) Zakona iz 2006., koji predviđa da se u slučaju prekršaja kao što je onaj za koji je žalitelj osuđen „*sva riba i ribolovni alat nađen na brodu na koji se odnosi prekršaj ili na bilo kojem drugom mjestu na kojem se nalaze, oduzimaju kao zakonska posljedica osude*” u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) 1224/2009, posebice njezinim člankom 89. koji predviđa sankcioniranje konkretnog prekršaja utvrđenog u ovom slučaju.
- 32 Žalitelj je pred Courtom of Appeal (Žalbenim sudom) tvrdio da Uredba Vijeća (EZ) 1224/2009 ne podrazumijeva automatsku primjenu te sankcije na ribarsko plovilo, u slučaju kad irski zakonodavac može biti nadležan za strano ribarsko plovilo koje ribari unutar irskog EEZ-a samo pod okriljem relevantnog europskog prava, ako je uređenje ribolovne eksploatacije u isključivoj nadležnosti Unije. Tvrdilo se da nema temelja da irski zakonodavac propiše neproporcionalno nepovoljnije kazne za ribarska plovila Unije koja nezakonito ribare u vodama irskog EEZ-a u odnosu na ona koja takve prekršaje čine drugdje u reguliranim vodama Unije i da je svaka takva odredba koja prelazi sankcije predviđene uredbom Unije (u slučaju kad uredbe imaju izravan učinak i ne zahtijevaju provedbeno zakonodavstvo) *ultra vires* u odnosu na zahtjeve prava Unije. Tvrdilo se da je oduzimanje ulova i alata, kao automatska zakonska posljedica osude po optužbi za relevantni prekršaj, neproporcionalno u odnosu na predmetno protupravno ponašanje [orig. str. 9.], odredbe Uredbe Vijeća (EZ) 1224/2009 i sustav kontrole uspostavljen ZRP-om.
- 33 Naša pozornost skrenuta je na uvodnu izjavu 7. Uredbe Vijeća (EZ) 1224/2009, koja predviđa:
- „Ova Uredba ne bi smjela utjecati na posebne odredbe koje su sadržane u međunarodnim sporazumima ili se primjenjuju u okviru regionalnih organizacija za upravljanje u ribarstvu ni na nacionalne odredbe o nadzoru koje spadaju u područje primjene ove Uredbe, ali prelaze okvire njezinih minimalnih odredbi, pod uvjetom da su te nacionalne odredbe u skladu s pravom Zajednice.”
- 34 Ukazano nam je na uvodnu izjavu 9. koja naročito naglašava uvođenje novog, zajedničkog pristupa koji bi subjektima u sektoru ribarstva osigurao jednake uvjete („level playing field”).
- 35 Također nam je skrenuta pozornost na uvodnu izjavu 38. koja naglašava važnost usklađenog pristupa sankcijama za povrede zakona o ribarstvu Europske zajednice, u dijelu u kojem navodi:

„Budući da se mjere koje se poduzimaju nakon kršenja tih pravila znatno razlikuju od jedne do druge države članice, što dovodi do diskriminacije i nepoštenih pravila tržišnog natjecanja za ribare, i s obzirom na to da nedostatak odvratajućih, razmjernih i učinkovitih sankcija u nekim državama članicama smanjuje učinkovitost kontrola, treba uvesti upravne sankcije koje će u kombinaciji sa sustavom kaznenih bodova za teške prekršaje osigurati stvarni odvratajući učinak.”

- 36 Također smo upućeni na uvodnu izjavu 39. i članak 92., u pogledu uspostave sustava bodovanja za teške prekršaje.
- 37 Tvrđilo se da odjeljak 28. stavak 5. Zakona iz 2006. krši načelo proporcionalnosti iz ugovorâ Europske unije i članka 49. stavka 3. Povelje o temeljnim pravima.
- 38 U prilog toj tvrdnji upućeni smo na predmet 240/78 (u daljnjem tekstu: predmet Atalanta) [1979] ECR 2137, osobito članke 15. i 16. presude; predmet 203/80 Casati [1981] ECR 2595, osobito točku 11. presude; predmet C- 262/99 Louloudakis [2001] ECR I - 5547, osobito točku 67. presude; odluku Suda (prvo vijeće) iz presude donesene 9. veljače 2012. u predmetu C-210/10 naslovljen Márton Urbân/Vâm- és Pénzügyôrség **[orig. str. 10.]** Eszak-alfoldi Regionalis Parancsnoksaga, osobito članci 23. i 24., kao i 53. do 55.; predmet C-188/09 Profaktor Kulesza, Frankowski, Jozwiak, Orłowski [2010] ECR I-7639, osobito točku 29.; kao i predmet C-255/14 Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Ado- es Vdmhivatal Del-alfoldi Regionalis Vam- es Penzugyori Foigazgatosaga, osobito točke 21. do 23.
- 39 Žalitelj tvrdi da Uredba o kontroli postavlja imperativ nacionalnim tijelima da, prilikom sankcioniranja povreda Uredbe, to čine na način da učinak bude „razmjeran težini prekršaja” tako da „osobama odgovornim za prekršaj bude uskraćena ekonomska korist koja proizlazi iz prekršaja”, ali „ne dovodeći pritom u pitanje [njihovo] legitimno pravo obavljanja svoje profesije”. Stoga se člankom 90. stavkom 2. Uredbe o kontroli zahtijeva da sankcije „osiguravaju da fizička osoba koja je počinila teški prekršaj ili pravna osoba koja se smatra odgovornom za teški prekršaj bude kažnjena učinkovitim, razmjernim i odvratajućim upravnim sankcijama”.
- 40 Žalitelj prigovara da u mehanizmu irskog zakonodavstva za oduzimanje ulova i alata ne postoji niti jedna odredba koja bi omogućila razmatranje činjenica u konkretnom slučaju. On tvrdi da, s obzirom na činjenice u konkretnom slučaju, u procesu zamrzavanja ribe, trenutno kažnjenje između uređaja za razvrstavanje i zamrzivača može biti dovoljno za osudu, s tim da ne postoji niti jedna odredba za ocjenu u kojoj mjeri su zaštićeni interesi koji su predmet uredbe povrijeđeni ili oštećeni protupravnim ponašanjem. On tvrdi da ne postoji niti jedna odredba kojom bi se sankcija prilagodila težini prekršaja. Osim toga, niti jedna odredba se ne odnosi na potencijalne posljedice na egzistenciju optuženika, zbog navedenog oduzimanja.

- 41 Žalitelj navodi da, zbog propuštanja da se sud za izvršenje kazne ovlasti za prilagođavanje kazne u pogledu financijskih posljedica gubitka ulova i alata, u skladu s činjeničnim okolnostima propisanog prekršaja, irski propisi nisu usklađeni ni s Uredbom o kontroli i općim načelima europskog prava, u situaciji kad Irskoj Državi nije dopušteno zadržati takvu odredbu, uzimajući u obzir navedenu uredbu.
- 42 U svojem odgovoru, druga stranka u žalbenom postupku uputila nas je na nekoliko predmeta iz europske sudske prakse koji se odnose na načelo proporcionalnosti, uključujući predmet C-354/95 Queen/Minister for Agriculture, Fisheries and Food, Ex Parte National Farmers Union i dr., [orig. str. 11.] posebice točke 51. i 55.; predmet T-180/00 Antipescas/Komisija, točka 78.; predmet C-94/05 Emsland-Staerke GmbH/Landwirtschaftskammer Hannover, posebice točka 53.; predmet br. C-1 88/2011 Hehenberger/Republic of Austria; predmet C-443/2013 Reindl/ Bezirkshauptmannschaft Innsbruck posebice točke 38. do 43.; predmet C-382/09 Stils Met SIA/Valsts, točka 44. i predmet C- 255/14 Robert Michil Chmielewski, posebice točke 21. do 31.
- 43 Druga stranka u žalbenom postupku navodi da iz tih presuda proizlazi da države članice, kada u nacionalnom pravu uređuju sustav sankcija za povredu relevantnih uredbi:
- (i) Mogu to učiniti predviđevši kaznene sankcije;
 - (ii) Ako država članica odluči nastaviti primjenjivati tu metodu, država članica dužna je primijeniti „učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće” mjere;
 - (iii) Nisu isključene mjere utemeljene na objektivnoj odgovornosti;
 - (iv) Mjere moraju osigurati odgovarajuću regulaciju subjekata koji sudjeluju u ribolovnoj industriji;
 - (v) Te kaznene sankcije načelno mogu biti popraćene oduzimanjem ribolovnog alata i ulova.
- 44 Tvrdilo se da je, ako je donesena mjera nacionalnog prava koja je neproporcionalna u smislu da je pretjerana i protivna Povelji i temeljnim načelima prava Unije, nacionalni sud nadležan izuzeti od primjene tu odredbu. To je zadaća nacionalnog suda. U slučaju dvojbe, zahtjev za prethodnu odluku može poslužiti da se utvrdi je li automatsko oduzimanje predviđeno u odjeljku 28. stavku 5. točki (b) Zakona iz 2006. protivno načelima proporcionalnosti iz Povelje o temeljnim pravima i temeljnim načelima prava Unije.
- 45 Dok žalitelj poziva sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku da utvrdi da se prema pravu Unije radi o *acte clair* te je tvrdio da je zahtjev za prethodnu odluku nepotreban, s tim se ne slažemo. Smatramo da su odredbe o proporcionalnosti vrlo nijansirane i u konkretnim okolnostima nam je nejasna i dvojbeni njihova

primjena u skladu s pravom Unije. Zbog tih razloga vjerujemo da je potrebno iskoristiti postupak povodom zahtjeva za prethodnu odluku.

- 46 Radi cjelovitosti, također želimo istaknuti da su nas obje stranke uputile na više irskih predmeta u kojima su razmatrane odredbe nacionalnog [orig. str. 12.] zakonodavstva kojim je uređeno ribarstvo koje se odnose na sankcije, i na neke predmete u kojima su razmatrane kaznene odredbe izvan područja morskog ribarstva. Predmeti na koje smo upućeni uključuju Montemuino/Minister for Communications [2008] IEHC 157 i [2013] 4 I.R. 120; Martinez/Ireland (neobjavljeno, High Court, O'Neill J, 27. studenoga 2008.); O'Sullivan/Sea Fisheries Protection Authority i dr. [2017] 3 IR 751; i Ellis/Minister for Justice and Equality i dr. [2019] IESC 30. Vidjeti Prilog 4.

Prethodno pitanje

- 47 „Je li, u okviru provedbe zajedničke ribarstvene politike i odredbi članka 32. Uredbe Vijeća (EZ) br. 850/1998 i u okviru kaznenog progona pokrenutog radi primjene njezinih odredbi, nacionalna odredba koja, nakon osude na temelju optužnice, uz novčanu kaznu predviđa obvezno oduzimanje sve ribe i svog ribolovnog alata pronađenog na brodu na koji se odnosi prekršaj, u skladu s odredbama Uredbe Vijeća (EZ) 1224/2009, posebice njezinim člancima 89. i 90. i s načelom proporcionalnosti iz Ugovorâ o Europskoj uniji i članka 49. stavka 3. Povelje o temeljnim pravima?”

Dana 21. siječnja 2020.

Potpisali članovi Courta of Appeal (Žalbeni sud):